

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Stensballe): Som det fremgaar af Betænkningen, er det ikke lykkedes i Udvalget at naa til Enighed om Lovforslaget. Et Mindretal, bestaaende af de socialdemokratiske Medlemmer og det radikale Medlem af Udvalget, indstiller Lovforslaget til Vedtagelse uforandret. Venstre har ikke ment at kunne tiltræde Lovforslagets § 2, ifølge hvilken det Laan, der kan ydes til Husholdningsskoler m. v., skal kunne forhøjes til 25 000 Kr. Vi er af den Opfattelse, at Beløbet 10 000 Kr., der ifølge den gældende Lov kan ydes, er tilstrækkeligt til at opfylde det, som var Formaalet med Loven, da den blev vedtaget i Efteraaaret, og vi har derfor stillet et Ændringsforslag, hvorefter § 2 udgaar. I øvrigt er vi enige om at indstille § 1 til Vedtagelse, idet vi er enige med den højtærede Minister i, at det vilde være af Betydning, om der var Penge til Raadighed til at udstævne Byggeriet med, fremfor at Ministeren gik hen og uddelte Pengene nu inden 1. April. Vi slutter os derfor til Ministeren i dette Spørgsmaal.

P. Christensen: Jeg vil udtale min Beklagelse over, at Partiet Venstre har tillagt dette forholdsvis beskedne Spørgsmaal, om Beløbet 10 000 Kr. skal forhøjes til 25 000 Kr., saa stor Betydning, at det under Udvalgsbehandlingen har tilkendegivet, at saafremt § 2 ikke udgaar af Lovforslaget, vil man ikke være med til at fremme dette. Da de Konservative under Udvalgsbehandlingen har erklæret, at Partiet overhovedet ikke vil kunne være med til at fremme Lovforslaget, finder jeg, det vilde være uforsvarligt, om man af Hensyn til det nævnte forholdsvise lille Spørgsmaal skulde lægge Lovforslagets Vedtagelse Hindringer i Vejen, saa meget mere som der ikke fra nogen Side under Udvalgsbehandlingen har kunnet peges paa, at Loven har haft uheldige Virkninger af nogen Art, men man tværtimod i alt væsentligt har været enig om, at Loven har været en af de gode Love og har været administreret paa en helt igennem loyal og forsvarlig Maade. Derfor vil jeg, som sagt, mene, at det vilde være uforsvarligt af Hensyn til dette lille Spørgsmaal at lade Lovforslaget falde. Efter Forhandling med og i Overensstemmelse med den højtærede

Indenrigsminister skal jeg derfor anbefale mine Meningsfæller at undlade at stemme imod det af Partiet Venstre stillede Ændringsforslag og ved tredje Behandling at stemme for Lovforslaget, saaledes som det ventelig — efter Vedtagelsen af Ændringsforslaget — vil være formuleret.

H. Chr. Petersen: Det høje Ting vil sikkert erindre, at ved Lovforslagets Behandling i forrige Samling stillede mit Parti sig meget imødekommende over for det, skønt vi allerede dengang nærrede store Betæneligheder ved en Fornyelse af Loven. Denne Lov er jo skabt i tidligere Tid, da Boligspørgsmaalet og Beskæftigelsesproblemet var stærkt fremtrædende. Hvad Boligspørgsmaalet angaar, vil alle vel indrømme — det gjorde den højtærede Indenrigsminister ved den Behandling, jeg omtalte —, at der nu ikke er Brug for denne Lov i samme Omfang som tidligere. Vi mener, at nu maa Tiden være inde til, at Loven ophører at gælde. Den er ikke nødvendig; Boligspørgsmaalet kan let løses af de private Kræfter, og naar det er Tilfældet, bør Staten afholde sig fra Indblanding deri. En saadan Indblanding skaber Uro og Usikkerhed for de private, og det er Samfundet ikke tjent med. Hvad Beskæftigelsesproblemet angaar, vil vel alle indrømme, at af Hensyn til Beskæftigelsen inden for de Fag, som berøres af den Lov, der her tilsigtes, er der i hvert Fald for Sommerens Vedkommende ingen Anledning til fortsat at have Loven. Der er senere kommet et Spørgsmaal frem, nemlig Spørgsmaalet om Installationer i ældre Ejendomme. Hvis det Spørgsmaal var opstillet separat og ikke havde andre i Følge, vilde mit Parti sikkert have været med til at støtte et særligt til Fremme af Installationer sigtende Forslag, thi Vinterbeskæftigelse trænges der til; men dette Spørgsmaal er jo af mindre Betydning, naar henses til det store Beløb, der skal anvendes paa de andre Omraader.

Loven er ikke nødvendig, og en Lov, der ikke er nødvendig, bør falde bort. Det gælder ikke om at faa saa mange Love som muligt, men saa faa Love som muligt, saa der kan arbejdes roligt. Nu ved jeg meget vel, at der ikke har været Brug for de mange Millioner, der blev bevilget dengang, og at der er 10 Mill. Kr. til Rest, og jeg synes, at som Borger i dette Land burde man sige: nu sparer vi de 10 Mill. Kr., der er ingen Brug for dem her, dem anvender vi paa anden og bedre Maade. Men jeg ser af Referatet fra sidste Møde, hvor jeg desværre ikke kunde være til Stede, at den